

maček živi, in ako se ta zadeva ne bo kmalu rešila ugodno, bo moral uboga para maček-dedič poginiti od lakote.

— **Novo sredstvo zoper jetiko.** Neki Američan, Franc Crotte, je iznašel poseben način zdravljenja jetike ali tuberkuloze. Način obstoja v principu iz elektrike, s pomočjo katere se skozi luknjice v koži uvajajo snovi premo v pljuča, ki uničujejo tuberkule (mehurje na pljučih) in ozdravijo tudi ona mesta, katera so bacili že razjedli. Učenjaki so baje zelo vneti za ta izum in so se pričeli z njim pridno baviti.

— **Loydov parnik prestal strašno nevihto.** Parnik „Melpomene“, potujoč po indijskem oceanu, je prestal strašno nevarnost, napaden od vetra in morja. Pretečenega avgusta je omenjeni parnik bil 24 ur v nevarnem položaju. V indijskem oceanu ga je napadel takozvani „Tifon“, nevihta, ki se pojavlja v onem morju in je jako nevarna brodovom in parnikom. S prva je „Melpomeni“ vihar odnesel raz krova čolne, sode in drugo, a ker je vsled viharja morje parnik silno premetavalo, ni krmilo moglo delovati in parnik je bil brez vodnika, šel je sem ter tja, kamor so ga vetrovi in morje gnali. Parna moč je tudi slabo delovala, ker je parnik, po velikanskih valovih gnan, se začel gibati na vse strani, in je bila torej parna moč brez posebnega efekta. V tem položaju so pa valovi začeli parnik še bolj napadati in najprej so raz krova odnesli vse, kar je bilo premakljivo, a ker so te stvari sem ter tja po krovu letele, so konečno potrle sprednji jarbol, ki je padel s strašanskim ropotom na brod. S tem jarbolam pa je morje začelo uganjati svoje strašne igre, premetavajoč ga po parniku in klateč z njim, kar se je moglo doseči. Moštvo broda je poskusilo, posekati vrvi na jarbolu, ki je še nadalje razbijal, dokler ni odtrgal vsa sidra, ter jih razmetal po parniku, udarjajoč zdaj v jedno, zdaj v drugo stran parnika. V tej strašni nevarnosti, da se parnik v katerem delu ne prebije, je moštvo poskusilo vse te razbite in razmetane stvari v morje vreči, ali zastonj: nobeden se ni mogel približati divjajoči masi, ki je v nepopisnem plesu sem ter tja po parniku dirjala, tako, da je bil konečno premaknjen tudi dimnik parnika, kar bi bilo povzročilo gotovo izgubo parnika in vseh ljudij. Zato so vsi, častniki in mornarji ter potovalci delali na to, da ohranijo dimnik na svojem mestu, kar se jim je z velikansko težavo tudi posrečilo. V skrajnem obupu in v temni noči se je moštvo parnika udalo v milost božjo in vsi so začeli moliti in prositi za rešitev iz te nevarnosti. Zarjo je veter nekoliko potihnil in parnik je nehal plesati svoj divji ples, radi česar so mogli parnik rešiti podrtin in ga spraviti v položaj, da je krmilo zopet služilo in s tem so bili rešeni. Mesto nadaljevati svojo pot, se je parnik „Melpomene“ ustavil v Bombayu in ondi popravil polomljen stroj in najpotrebnejše. Na parniku se je vozil tudi neki indijski princ, katerega soproga je v zahvalo za vstrajni pogum podarila vsem častnikom parnika zlato svetinjo. Ko je parnik po dolgem času prišel v Trst, so vsi častniki in moštvo naročili brati sv. maše - zahvalnice za srečno rešitev.

— **Črtice o lord Kitchenerju.** Mnogi ki *čitajo o tem brezsrčnem vrhovnem vodju angleške vojske v južni Afriki, ne morejo pojmiti, zakaj nastopa ta človek proti nedolžnim Burom. Zaradi tega bode gotovo dvojno zanimalo poročilo, ki ga dajemo na tem mestu o Kitchenerju, da bodo naši čitatelji natančno poznali tega — mesarja Omdurmanskega. V pariškem listu „Figaro“ objavlja sloveči član francoske vojske Pabst te besede lord Kitchenerja. Vojna v Transvaalu se je pričela proti zdravemu človeškemu razumu in proti nasvetu merodajnih veščakov. Sebični angleški ministri so preslepili ljudstvo, da se gre pri tem le za priprosto vojno ekspedicijo, ter so na ta način samovoljno in brezvestno poslali tisoče in tisoče ljudi v gotovo smrt. In vse to na račun nekaterih borznih špekulantov. Čudno se mora zdeti, da bi bil jeden Kitchenerju izrekel tako obsodbo. Toda čujmo dalje. Pabst dostavlja tej izjavi sledečo črtico. Da bije lord Kitchener

s tem, da je prevzel vrhovno poveljstvo v južni Afriki, svojim lastnim nazorom v obraz, prihaja od tod, ker je zvest vojak in strog v izpolnovanju naloženih mu dolžnosti. Kar se tiče vnanjosti Kitchenerjeve, je to mož, da malo taci. V velikosti meri 1 83 m ter je večji kot navadni ljudje; njegov telesni stas je vetičasten, obraza je moško lepega, celo milega, njegovo visoko čelo priča o duševni kreposti, njegove zelenosive mrzle oči pa o neupogljivi volji. Le spodnji del obraza spominja na — deročo zver, katera ne izpusti več, kar je zgrabila s svojimi zobmi. V moralnem in nravstvenem oziru je Kitchener neka izvanrednost, kakoršnih je le malo na svetu.

— **Bolezen angleškega kralja.** Vkljub vsem demenciranjem, da kralj Edvard VII. ni nevarno bolan, prihaja v javnost čudna vest, da je z zdravjem angleškega kralja tako pri kraju, da vzbuja v ožjih dvornih krogih največjo skrb. Ko se je kralj Edvard VII. pred kakim mesecem podal v škotsko gorovje, da se okrepča, napadla ga je hkratu na nekem sprehodu slabost, da so morali v največji naglici poklicati zdravnike. Zdravniki so strogo svetovali kralju, da se mora kar najskrbneje varovati. To pa je v očigled bližajočih se slavnostij kronanja jako trpko. Kronanje se ima namreč vršiti bodoče leto junija meseca. Ali med ljudstvom se je razširil glas neke prorokbe, da kralj ne dočaka niti svojega kronanja. Skoro jednako kakor s kraljem, godi se s kraljico Aleksandro. Ta je namreč popolnoma oglušela. Niti najglasnejšega pogovora se ne more udeležiti brez poslušnega aparata. K temu prihaja še okolnost, da ima krajšo jedno nogo ter da se je je lotila skrajna nervoznost. Angleški narod se pripravlja, da bi slavil kronanje na izvanreden način, a glavni dve osebi, kralj in kraljica, stojita sredi teh šumečih priprav kot dva živa mrliča. Ob tem dejstvu je umevno, da ju tudi prav nič ne veseli bližajoča se ta slavnost. Ali pa ni morda to kazni za obile grehe!?

— **Usmrčenje Czolgosza.** Morilec predsednika ameriških združenih držav Czolgosza so 28. m. m. ob 7. uri 12 minut zjutraj v jetnišnici Auburne usmrtili z elektriko. V predvečer je odklonil duhovniško pomoč. Obiskala sta ga brat in svak, katerima je Czolgosz izjavil, da je zločin storil sam brez sokrivcev. Obžaloval je, da ni prišel oče k njemu in je prosil, naj ob njegovem mrtvem truplu nihče ne moli. Precej pozno se je vlegel k počitku in je mirno, neprestano spal skoraj do 5. ure, nakar je takoj vstal. Potem se je zopet vlegel, a ni mogel več zaspati. — Proti 6. uri so mu prinesli obleko, ki je bila določena za njegovo zadnjo pot. Pustil je brez odpora, da so ga oblekli, ter je samo vprašal, ako bo pri usmrčenju mnogo ljudij navzočih. Rad bi jim par besedij v slovo spregovoril. Odgovorilo se mu je, da je le malo ljudij dobilo pristop in da mu je govorjenje prepovedano. Ob 7. uri zjutraj so Czolgosza peljali v mrtvaško sobo. Šel je tja trdnih korakov. V par minutah je bil privezan na električen stol in je vkljub prepovedi izpregovoril na občinstvo te-le besed: „Usmrtil sem predsednika, ker je bil sovražnik delavstva“. V tem trenutku se mu je vrgla preko glave metalna čepica in spustili so vanj električni tok z baterijo 1700 voltov. Czolgosz je bil takoj mrtev. Czolgoszova družina je zahtevala truplo in tudi obleko, ker so ji nekateri za to obljubovali 5000 dolarjev odškodnine, vendar se je oblastim posrečilo, sorodnike pregovoriti, da so odstopili od te svoje zahteve. Truplo so vrgli v apneno jamo. Brat in svak nista smela biti navzoča pri usmrčenju.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 13. novembra t. l.: 78, 36, 72, 81, 3.
Na Dunaji dne 9. novembra t. l.: 30, 54, 12, 42, 14
V Gradci dne 9. novembra t. l.: 42, 12, 56, 88, 50.